

ίδιος; πῶς χωρὶς ἀποδείξει; δι' ὅσον ἔχεται, ὅτι τὸ ἔργον οὐ δεῖνα καὶ ὄχι οὐ δεῖνα; καὶ τέλος τί βλάπτει ἢ τί ἀφαιρᾷ τὴν τὸσον περισπούδαστον τοῦ ἀλήθειαν, ἂν ἔγραψεν αὐτός ἐκεῖνος; τί ἔχει νὰ κάμῃ ἢ μὲ τὰ πράγματα ἢ μὲ τὴν ἀλήθειαν ἢ πλάσθεισα παρ' αὐτοῦ συνηγορία, τὴν ὅποιαν εἰς ἐλπίσιν παντὸς λόγου ἢ ἐπιχειρήματος μεταχειρίζεται ὡς ἀπόδεικα, καὶ μετακοπανίζει εἰς πᾶσαν φράσιν του;

Ἐν συντομίᾳ, παντοῦ αἱ ἐφημερίδες τῶν Κυβερνήσεων ἀπερριπτόνται τὸ ὑπουργικὸν σύστημα. Ἀλλ' εἰς ποῖον τόπον ἐπανίστασθαι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι νὰ πλάσουν, ὅτι ὁ δεῖνα ἔγραψε τοῦτο τὸ ἄρθρον, ἢ ἔγεινε συνηγορὸς ἐκεῖνου; ὅλα ταῦτα εἶναι παιδαριώδη καὶ γελοῖα ψελλίσματα, μόλις συγχωρούμενα εἰς τὰς μεταξὺ μαθητῶν λογομαχίας τοῦ σχολείου, ὅθεν δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξέρχωνται εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης, λέγει ὁ Παρατηρητὴς, κατεπίσθη πολλὰ ἄργα νὰ παραδεχθῇ τὴν βασιλικὴν συνδρομὴν· ἐπικαλεῖται μάλιστα εἰς μαρτυρίαν καὶ τὸ εἰς τὸν 54 ἀριθμὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἄρθρον τοῦ Σ. ἄλλ' αὐτὸς ὁ Κ. Σ. εἰς τὸν τελευταῖον παράγραφόν του λέγει ῥητῶς, ὅτι ἕνας τῶν γραμματισμένων πληρεξουσίων ἐπρόβαλεν εἰς μίαν τῶν πρώτων συνεδριάσεων τὴν συνδρομὴν ταύτην, καὶ τὴν ἐδέχθησαν ὅλοι· μεταξὺ τῶν ὧν τούτων ἦτον καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης. Ἄν λοιπὸν τὴν ἐδέχθη εἰς τὰς πρώτας συνεδριάσεις, πῶς κατεπίσθη πολλὰ ἄργα; ἢ ἂν καταπίσθη ἄργα, πῶς τὴν ἐδέχθη εἰς τὴν ἀρχήν; Πῶς συμβιβάζεται ὁ Παρατηρητὴς τὰς ἀντιφάσεις ταύτας, τὸσον τὰς ἰδικὰς του, ὅσον καὶ τὰς τοῦ ὁμόφρονός του Κ. Σ.; ἀλλὰ τί δὲν δύναται νὰ συμβιβάσῃ τὸ θαυματουργότατον ἐλαστικὸν μέτρον τῶν συντακτῶν τῆς Ἀθηνᾶς; ὑπερβαίνει καὶ τὴν τέχνην τῆς Φροσύνης, ἥτις ὑπέσχετο νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν Ἀριστοκρατίαν τῆς Βενετίας μὲ τὸν Σουλτάνον.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ἐξῆς. Ὁ γραμματισμένος ἐκεῖνος, εἰς τῶν κορυφαίων τοῦ ἀπολύτου κόμματος, ἐπρότεινε σύνταξιν βεμελιώδους νόμου κατ' ἀπόλυτον κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ, φέρων παραδειγμα τὴν φανταστικὴν τοῦ Σδεκιάν, Γαλλίαν, Βελγίαν κτλ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης ἀπήντησεν, ὅτι εἰς κτήμιαν τῶν ἐπικρατειῶν ἐκείνων ἀπόλυτος κυριαρχία δὲν ὑπῆρξε, καὶ ἐπρόβαλε τὴν βασιλικὴν συνδρομὴν.

Ἰδοὺ πῶς τὸ ἀπόλυτον κόμμα ἐξελέγχεται ἀπὸ τὰς ἰδίας του μαρτυρίας καὶ ὁμολογίας ψευδόμενον· ἰδοὺ πῶς ὁ Γραμματεὺς τῆς Δικαιοσύνης ἀποδεικνύεται ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ λόγου τῶν ἐναντίων του, ὅτι ἐπρέσβευεν ἐξ ἀρχῆς τὴν συνδρομὴν.

Ὁ Παρατηρητὴς μὲ τὰς δριμυτέρας παντὸς ἄλλος ἀλήθειας του μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἐπέσαμεν εἰς ἀντίφασιν μετὰ τὸν Γραμματέα τῶν Εἰσπρατικῶν. Διατί; διότι οὗτος μὲν ἐβεβαίωσε (λέγει) ὅτι δὲν ἐγνώριζε τὰς περὶ βασιλικῆς συνδρομῆς ὁδηγίας τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμβουλίου, ἡμεῖς δὲ εἴπαμεν, ὅτι εἶχε λόγους ἰσχυροὺς νὰ μὴ φανερώσῃ εἰς τοὺς πληρεξουσίους ὅσα ἀπὸ τοῦ Ἀντιπρέσβειος εἶχε μάθει. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν τούτων λόγων ἐσημειώσαμεν, ὅτι ἡ ἀνεπίσημος τῶν Ἀντιπρέσβειων τούτων κοινοποίησις περιορίζετο εἰς μόνην τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως. Ἄρα καὶ ὁ Γραμματεὺς καὶ ἡμεῖς συμφώνως ἐξεθέσαμεν, ὅτι εἰς τὴν κοινοποίησιν ἐκείνην λόγος περὶ συνδρομῆς δὲν ἔγεινε κανείς. Ποῖαν λοιπὸν ἀντίφασιν βλέπει ὁ Παρατηρητὴς; Ἡ ἀντίφασις δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν ἰδεῶν του.

Ἀλλὰ διατί (λέγει) ὁ Γραμματεὺς δὲν ἐφάνέρωσεν ἀνεπίσημον τὴν κοινοποίησιν ταύτην; — διότι αἱ Ἀντιπρέσβεις τὴν ἐνοκῶσαν ἀπόρρητον (confidentielle) καὶ ἂν ἐξετίθετο εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἐκλάσαντες ἀσέως χαρακτηρὰ ἐπίσημον.

Οὗτος δὲν ἦτον ὁ σκοπὸς τῶν Ἀντιπρέσβειων, καὶ ὁ Γραμματεὺς τότε παρέκρουε καὶ τούτων τὸ ἀπόρρητον, καὶ τῆς Συνελεύσεως τὴν πίστιν. Ἐρωτῶμεν τώρα τὸν Παρατηρητὴν, ἂν ἤμπορῃ τις εὐσχημένως νὰ ἐπιμένῃ εἰς πόσον προφανεῖς ἀνακολουθίας, ἢ ἂν δύναται νὰ ζητῇ νὰ μάθῃ ἐπισήμως ὅσα ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ καὶ θέλει νὰ διατηρήσῃ ἀνεπίσημα.

Τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀργεῖ Συνελεύσεως (δι' ἀποφασίζονται προσέτι) θέλουν, ὅτι ὅσοι συμβιβασμοὶ γένουσι μετὰ τῶν ξένων, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸ ἔθνος, ἂν δὲν ἐπικυρωθῶν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν. Πολλὰ καλὰ· ἀλλὰ τί ἔχει νὰ κάμῃ ἡ βασιλικὴ συνδρομὴ, ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας, μὲ τὰς συνθήκας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς; Ποῖον συμβιβασμὸν, ποῖαν συνθήκην ἐκλείσεν ὁ Γραμματεὺς τῶν Εἰσπρατικῶν; Ἐδῶ ὁ Παρατηρητὴς προσθέτει καὶ τὴν κακὴν πίστιν.

Ἀποροῦμεν μάλιστα, πῶς δὲν ἀντέγραψεν εἰς τὴν μακροφυλλὸν Ἀθηνᾶν καὶ τοὺς κόμους ὅλους τοῦ Ρωμαϊκοῦ τοῦ Πανδέκτου, οἵτινες δὲν ἔχουν βέβαια μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας ὀλιγωτέραν σχέσιν ἀπὸ τὰ ψηφίσματα ἐκεῖνα. Μόνος νόμος ῥητὸς, ὡς ἄλλοτε εἴπαμεν, ἤμπορουσε νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν Γραμματέα τῶν Εἰσπρατικῶν ὅχι νὰ διακοινώσῃ, ὡς φρονεῖ ὁ Παρατηρητὴς, ἀλλὰ μόνον νὰ δώσῃ διασαφήσεις περὶ ἐξωτερικῶν σχέσεων καὶ τότε πάλιν ἔπρεπε πρῶτον νὰ ἦναι αἱ κοινοποιήσεις ἐπίσημοι, καὶ δεῦτερον νὰ ζητηθῶν αἱ διασαφήσεις ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους.

Ὅσον διὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἐξωτερικῶν ἐγγράφων, εἰς κανένα τρόπον δὲν γίνεται, πρὶν ἀποπερατωθῶν ἐντελὲς ὅλας αἱ διαπραγματεύσεις τῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ἀποῖαν ἀναφέρονται. Ταῦτο διατάσσει ἡ παραδεδομένη τάξις· καὶ ἂν ποτὲ Κυβέρνησις ἐπραξέ διαμαρτυρικῶς, παρέβη τὴν τάξιν ταύτην. Μόνη ἡ ἀμάθεια (πάλιν τὸ ἐπαναλαμβάνομεν) ἤμπορουσε νὰ ἀντιποιηθῇ τὸσον γελοῖας ἀπαιτήσεις, καὶ νὰ φοβερίζῃ μάλιστα εὐθύνην ἐναντίον τῶν ὑπερπληρωσάντων τὰς διατάξεις τῶν καθεστώτων νόμων.

Ἡ ἀπὸ 5 Αὐγούστου ἀπάντησις τῶν πληρεξουσίων δὲν ἐδέχθη παντάπασιν τὴν συνδρομὴν τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας· διότι διὰ μὲν τὴν διακομὴν τῆς γὰρ τὴν ἀρνεῖται ῥητῶς, εἰς δὲ τὸν βεμελιώδη νόμον δὲν παραδέχεται τὴν συνδρομὴν διὰ τὴν σύνταξίν του, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἐνέργειάν του. Ἀπλὴ ἀνάγκωσις τῆς ἀπαντήσεως ἐκείνης ἀρκεῖ νὰ ἐξαλείψῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν.

Μὲ ποῖον λοιπὸν πρόσωπον ταλμᾷ τὸ τίμιον κόμμα τοῦ Παρατηρητοῦ νὰ κηρύττῃ, ὅτι ἐδέχθη τὴν συνδρομὴν ταύτην; ὑπομονή, ὅτι εἰς τὰς πρώτας συνεδριάσεις τὴν ἀπέκρουσε μὲ λόγον μόνον, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπάντησιν τὴν ἀρνήθη ἐγγράφως· καὶ ἂν οἱ λόγοι πετοῦν, ὅμως τὰ γραμμένα μένουσι. Ἀκόμη ἐλαστικωτέραν παλινωδίαν ἂν κατορθώσῃ γὰρ ψάλλῃ, δὲν θέλει δυνάμει νὰ ἐξαλείψῃ ὅσα ἔγραψεν.

Ἡ Συνέλευσις ἦτον καλεσμένη ἐς αὐτῶν τῶν πραγμάτων νὰ ἀνεγείρῃ τὸ λαμπρότερον πολιτικὸν μνημεῖον τῆς Ἑλλάδος· ἐξωτερικαὶ περιστάσεις, ἐσωτερικαὶ διαθέσεις, φρονήματα Πληρεξουσίων, ὅλα μ' εἶχ' λόγον τῆς ἀνοιγαν εὐτυχῶς τὴν δρόμον, διὰ νὰ στερεώσῃ ἐπὶ βάσεων ἀκλόνητων τὴν παντοεινὴν τύχην τοῦ ἔθνους, συγκερνώσῃ τὴν ἀρχαίαν τοῦ θρόνου μὲ τὰ δικαίωματα τοῦ λαοῦ. Πρὶν τῆς ἀντέγραφῃς τὸν δρόμον τοῦτον, ἤδη ἐξωμαλισμένον· οἱ οὐλοῦντες ἄνδρες, οἵτινες ἐντροπιάζουν τώρα καὶ τὸν ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων τὰ φύλλα μὲ παλινωδίας, νοβηδὸς φρονήματων καὶ λόγων καὶ τῶν ἄλλων, τὰς ἄλλα τίμια ἔργα. Ὑποσχόμενοι τότε πρὸς τοὺς Πληρεξουσίους δικαίωματα ἀπόλυτα, τοὺς ἐστέρησαν διὰ σήμερον καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια τόσοι πολυχρόνιοι ἀγωνες καὶ βαρεῖαι θυσίαι τοὺς εἶχαν δικαιοματικῶς ἀσφαλισμένα.

81.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

προσθετούμενη νὰ κατὰστήσῃ, ὅσον ἐνδέχεται πληρεστέαν τὴν διδασκαλίαν τῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Αἰγίνης σχολεῖον ἐκπαιδευομένων μαθητῶν, καὶ θεωροῦσα πόσον συμβάλλεται περὶ τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἑκτικῆς διαλέκτου, κατὰ τὴν περὶ τούτου πρᾶξιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως,

Διατάττει.

Α. Ὁ Κύριος Χρῆστος Μπάφας διορίζεται διδάσκαλος τῆς Λατινικῆς εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Αἰγίνης σχολεῖον.

Β. Ὁ μισθὸς αὐτοῦ προσδιορίζεται Φοίνικας ἑκατὸν παύτα κατὰ μῆνα, λογιζόμενος ἀφ' ἧς ἡμέρας κάμῃ ἐναρξίν τῶν μαθημάτων.

Γ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 129.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΨΗ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡ. ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.

Ἡ ἀποδωσίς ἐνός τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἡ ἀπουσία ἐτέρων δύο ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπεγάρουν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῆς Ἐπιτροπῆς σχέδιον διατάγματος, ἀφορῶντος τὴν ἐκδοσὶν προσωρινῶς τῶν ναυτιλιακῶν διπλωμάτων.

Τὸ σχέδιον τοῦτο, συνοδευθὲν καὶ μὲ ἀναφορὰν τοῦ ὑποφαινομένου, ἐπαρρήτιχθη κατὰ τὴν 3 τοῦ ἡδὴ λήγοντος εἰς ἐπικύρωσιν τῶν παρόντων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ διὰ συμπέσοντα τυτοχρόνως πολιτικὰ αἵτια τὰ μέλη ἀνέβαλον τὰς ἐργασίας των, καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σχέδιον ἔμεινεν ἐν τοσούτῳ ἀνενέργητον.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐτοίμου παραδοχῆς μέτρου ἀσφαλιζόντος τὰ τῆς ναυτιλίας ἀπεκχθιστάτο εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐτι μᾶλλον ἐπικρισθησὶ καὶ σημαντικῇ δὲ ζητείῃ πρὸς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ ἐμπορευομένους, καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν ἐπαπειλούμεναι νὰ προσέλθωσι βαρεῖαι συνέπειαι καὶ τραγαί, ἐν ὅ τυχτικὸς δρόμος τῆς ἐμπορικῆς θαλασσοπολείας ἤθελε διακοπῇ πρὸς καιρὸν, ἐρερχοι τὸν ὑποφαινόμενον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τοῦ νὰ ἐκδίδῃ τὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα φέροντα μόνην τὴν ὑπογραφὴν του, φυλάττοντα ὅμως εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅλας τὰς ἐνυπαρχούσας διατάξεις καὶ διατυπώσεις τὰς χαρακτηρίζουσας τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγραφα.

Τοιοῦτον μέτρον μὴ ἀντιβαῖνον ὁλοτελῶς εἰς τοὺς περὶ ναυτιλίας ὅρους, εὐκόλυνον δὲ ἀρκετὰ καὶ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν, εἶναι βέβαιον ὁ ὑποφαινόμενος, ὅτι θέλει ἐγκρίθῃ καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὡς καλῶς παραδεχθὲν καὶ ἐνεργηθὲν μέχρι τοῦδε, καὶ ὅτι θέλει ἐγκρίνει καὶ τὴν περαιτέρω ἐξακολουθήσιν του.

Διὸ καὶ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἐπικυρώσιν τῆς σχεδίου διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, 27 Σεπτεμβρίου 1832.

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀρ. 4.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 129 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματέως, εἰς τὴν ἐκθέτων τοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι τὸν ἀνάγκασαν νὰ ἐκδώσῃ ναυτιλιακὰ διπλώματα φέροντα μόνην τὴν ὑπογραφὴν του, δεικνύει καὶ τὴν ἀφέλεισιν τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ αὐτοῦ μέτρου,

Διατάττει.

Α. Ὅσα ἐμπορικὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως ἐξεδόθησαν μέχρι τοῦδε, ὑπογεγραμμένα μόνον ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματέα, καὶ κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας τύπους, θεωροῦνται ὡς καλῶς καὶ νομίμως ἐκδοθέντα.

Β. Τὰ αὐτὰ διπλώματα θέλουν ἐκδίδεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, φέροντα τὴν ὑπογραφὴν μόνην τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματέως, καὶ σφραγίζεσθαι μὲ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας, φυλαττομένων τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων καὶ τῶν περὶ ναυτιλίας ἐψηφισμένων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ὁ ἀνώνυμος τῆς Ἀθηνᾶς Παρατηρητῆς ἐκρέμασε πλέον τὸ σπασμένον δοχάρι του εἰς τὸν καπνὸν· ἀλλὰ, πρὶν ἀποθέσῃ ὅλην τὴν χοντρὴν πανοπλίαν, τῆς ὑπείας τὸ βάρος εἶχε βεβαιὰ καταντήσῃ τόσον νωθρὰ τὰ κινήματά του, προσποιεῖται ὅτι ψάλλει τὸν ἐπινίκιον, διὰ νὰ σκεπάσῃ τὴν ἐντροπὴν τῆς ἡττῆς. Εἶναι χρέος εὐπρεπείας, νομίζομεν, νὰ τὸν συνοδύσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀποχώρησίν του μὲ τοὺς ἀποχαιρετισμούς μας.

Ὁ πρῶτος Παρατηρητῆς, τώρα δὲ ἀναχωρητῆς, παραπονεῖται ὅτι ὠργίσθημεν κατ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἄγενα καὶ κακόπλασα παραμύθια δὲν φέρουν εἰμὴ γέλωτα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐγελάσαμεν μὲ αὐτὸν, εἰρωνεύθημεν, ἐπροσθέσαμεν καὶ ὀλίγα σκόμματα, τὰ ὅποια οἱ λόγοι του ἐπροκάλεσαν. Ἀλλὰ ταῦτα οὔτε ὀργή, οὔτε γολὴ εἶναι· τὸ πολὺ, ἐρεθίζουν τὴν γολὴν ἐκείνων μύνων, πρὸς οὓς ἀποτείνονται.

Ὁ Παρατηρητῆς ἀπὸ πολλὴν μετριοφροσύνην δὲν διακρίνει, ὅτι αἱ ἀλήθειαι του εἶναι ὀξεῖαι καὶ πικραί. Λέγουσιν, ὅτι οἱ πειθηκοὶ θεωροῦν τὰ παιδιὰ των ὡς ὠραιότερα τῶν ἀγαλμάτων. Τί πράττειν, ἂν καὶ ὁ Παρατηρητῆς νομίζῃ τὰ ἀνείρατά του ἀνώτερα τῆς ἀληθείας!

Μᾶς βεβαιώνει, καὶ μάλιστα ἀπαιτεῖ μὲ τόνον παιδαγωγικὴν νὰ τὸν πιστεύσωμεν, ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ ἐκθέσῃ εἰμὴ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὰ πράγματα, ὡς ἔτρεχν. Ἀλλ' ἂν ζητῇ μόνην τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἔτρεξε, διατί νὰ μὴ συμμεμφοθῇ μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοσούτους πληρεξουσίου, συμπαραιτήσαντας μετ' ἐκείνων τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως; διατί ἡ φιλοπροσωπικὴ αὕτη διακρίσις ὑπὲρ τούτων, καὶ ἡ προσωπικὴ ἀντιπάθεια κατ' ἐκείνων; Τὸ ἐρωτήσαμεν καὶ ἄλλοτε, καὶ δὲν ἀπεκρίθη.

Ἄν ἐζητοῦσε μόνον τὰ πράγματα, τὸ ποτε εἶπε, ποτε ἔγραψε τὸ ἀρθρον, εἰς τὸ ὅποιον ἀπάντᾳ; Τὰ πράγματα εἶναι ἄλλα παρὰ τὰ πρόσωπα. Ἐπειδὴ μάλιστα ἀπαιτεῖ ἀποδείξεις τόσον ἀποτόμως ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ποίας ἀποδείξεις τούτου

Συνεδρία τῶν εἰς τὴν 42 Ἀρ. τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος δημοσιευθέντων καὶ αἰτησὶν τοῦ Κ. Ρήγα Παλαμίδου ἐγγράφων.

2243. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Κυβέρνησις κατὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 337 οδηγίας, μετὰ τὰς ὑποδείξεις ἐφωδιχάσθη ἀπὸ τὴν Γερουσίαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς, ὥρηναι νὰ ἐναποθέτῃ τὰς ἡνίκας τοῦ κράτους εἰς τοὺς κῆλπους τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 445 ἐγκρίσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, προσκαλεῖσθε, Σεβαστὲ Πρόεδρε, νὰ μᾶς εἰδοποιήσετε ποίαν ἡμέραν δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ εὑρεθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Πληρεξουσίων διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη ἱερὰν παρακαταθήκην ἐν Νεαπόλει, τὴν 15 Ἰουλίου 1832.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΟΣ.

Ἀρ. 249.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Ε. ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Νομίζει χρέος τῆς ἡ Γερουσίας νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀκολουθοῦντας θεωρίας, τὰς ὁποίας μετὰ σκέψεως ἐσχημάτισεν ἐπὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4155 προκηρύξεως τῆς Κυβερνήσεως, συγκαλούσης τοὺς πληρεξουσίους διὰ τὴν συντέλεσιν τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ ἐνδιαλαμβανομένη εἰς τὴν ρηθεύσαν προκήρυξιν ῥητὴ ἔννοια, ὅτι οἱ λαοὶ τῶν ἐπαρχιῶν δύνανται εἴτε τοὺς αὐτοὺς πληρεξουσίους νὰ ἐπικυρώσωσιν, εἴτε νέους νὰ ἐκλέξωσι, μὴ συνάδουσα μὲ τὸ ἸΓ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τροπολογεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου.

Χωρὶς νὰ ἐπιφερθῇ τὸ ἀξίωμα ὅτι οὐδεὶς νόμος τροπολογεῖται πλὴν δι' ἄλλου ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἐκπηγάζοντος, ἐνυπάρχουσι καὶ ἄλλοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἡ Γερουσία θεωροῦσα ἀξιόχρους προσοχῆς δὲν ἡμπορεῖ νὰ σιωπήσῃ.

Ἡ Γερουσία ἔχει ἐνδόξιμον νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος εἰς τὴν διαληφθεῖσαν προκήρυξιν διάκρισις, ἐκτὸς ὅτι ἐνδέχεται νὰ ἐξάψῃ μὲ βλάβην τῆς ἡσυχίας, ἡ ὁποία πλέον παρ' ἄλλοτε εἶναι περὶ σπουδαστος, ἐμπαθῇ ἀμιλλαν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἀντιπροσωπίαν, ἥθελε δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἄλλους νὰ παρεξηγήσωσιν ὅτι ἀποκλείονται τοῦ χωροῦ οἱ πληρεξούσιοι ἐκείνων τῶν μερῶν, τὰ ὁποία τὸ πρωτόκολλον ἐννοεῖ ὡς ἀποχωρισμένα ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Φρονεῖ δὲ ἡ Γερουσία ὅτι οὔτε τὸ πρωτόκολλον ἤθελε προσβληθῇ, οὔτε ἡ κυριαρχία τοῦ λαοῦ, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀπλῶς προσεκάλει τὰς ἐπαρχίας νὰ στείλωσι τοὺς πληρεξουσίους των.

Ἀλλ' οἱ λαοὶ, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν ἀναφορῶν των ἐξέφρασαν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρηθῶσι τὰ ψηφίσματα τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθν. Συνελεύσεως, ἀφ' ἐκτῶν ὁδηγούμενοι, ὡς εἰς ὁμοίαν περίστασιν ἐν Τροιζίνι. ὠδηγήθησαν, χωρὶς νὰ ὑποδείξουν ὅτι λαμβάνουν δικαίωμα τοῦ προτείνειν, ἥθελον ἀναμφιβόλως οἰκοθεν ἀντικαταστήσῃ δι' ἐκλογῆς ἄλλους πληρεξουσίους ἀντὶ τῶν ὅσους ὁ θάνατος ἀφῆρεσεν, ἡ ἄλλα αἰτία παρεμποδίζον, ἡ τέλος αὐτῶν διαγωγὴ κατέστησεν ἀναξίους τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ πολίτου.

Χάριν λοιπὸν τῶν ἐψηφισμένων, ἡ Γερουσία ἐκθέτει διὰ τοῦ παρόντος διαγγέλλματος τὸ εἰλικρινὲς αὐτῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου φρόνημα.

Τῇ 21 Αὐγούστου 1831. Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.

Ἀρ. 2.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΤΙΜΟΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ.

Κύριοι,

Συναθροισθέντες εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἐλάχομεν θετικὴν πληροφορίαν τοῦ κατὰ τὴν 27 τοῦ φθινοῦ τοῦ ἐκτάκτου συμβάντος, θεωροῦντες τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως, γνωρίζοντες ὅποσον χρέος ἐπίκειται εἰς ἡμᾶς τοὺς πληρεξουσίους τόσων κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ μόνον σκοπὸν ἔχοντες νὰ προλάβωμεν τὰ δεινὰ, τὰ ὁποία δύναται νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ ἔθνος ἡ διαίρεσις κορυφουμένη, ἀπεφασίσαμεν ὁμοφώνως νὰ διευθύνωμεν αὐτῇ μιαν ἐπιτροπὴν συγκαταλεγμένην παρὰ τῶν Κυρίων Α. Ζαήμη, Ναυάρχου Α. Μικουλή, καὶ Σ. Τρικυπῆ, διὰ νὰ συνεννοηθῇ μεθ' ὑμῶν, καὶ νὰ σᾶς παραστήσῃ λεπτομερῶς τὸ φρόνημα καὶ τὰς σκέψεις ὧν ἡμῶν τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων Πληρεξουσίων.

Δὲν ἀμφισβάζομεν, Κύριοι, ὅτι θελομεν σᾶς εὑρεῖ κατὰ πάντα συμφέροντος εἰς τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔχομεν σταθερὰν ἀπόρασιν νὰ στηρίζωμεν, καὶ αἱ ὁποῖαι πηγάζουσιν ἀπὸ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὸ δίκαιον ὧν τῶν ἐθνῶν καθιερώθησαν ἀπὸ τὰς πράξεις ὧν τῶν Ἐθνοσυνελεύσεών μας· ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ὁρμώμενοι θέλιτε γνωρίσει ὅτι εἰς μόνους τοὺς Πληρεξουσίους τοῦ ἔθνους νομίμως ἐκτελεγμένους, καὶ ἐλευθέρως συνεδριάζοντας καὶ σκεπτομένους ἀπόκειται ἡ ἀντικατάστασις νομίμου ἐθνικῆς Ἀρχῆς ἀντὶ τῆς παυσάσης ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Γερουσία ὁργανισθεῖσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν παύσαν Ἀρχὴν, ὡς συμβούλιον αὐτῆς γνωμοδοτικόν, δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ πράξῃ τι ἐκτὸς τῶν ὧν τῆς δυνάμεως τῆς καὶ οἱ δὲν θελομεν εὑρεθῇ εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐνατίον τοιαύτης πράξεως.

Ἀφίνοντας εἰς τὴν διευθυνομένην αὐτῇ ἐπιτροπὴν τὴν ἀνάπτυξιν ὧν, ὅσα πηγάζουσιν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω παρατηρήσεις μας, εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος ὁμόνοιαν.

Ἐν Ἰδρᾷ, τὴν 29 Σεπτεμβρίου 1831.

Οἱ ἐκτάκτως συνελθόντες Πληρεξούσιοι

Ἰδρᾷ. Ὁ Πρόεδρος Α. Κουντουριώτης, Α. Γ. Κριζῆ, Γάικας Γ. Δακός, — Ἀνδρῶν Α. Καμπανάκης, Μ. Πολέμης. — Ἰου, Σικίνου Κ. Φελεγάδρου, Σπ. Βάλπικας. — Παρῶν Ἀποστόλης Νικολάου, Ι. Μ. Μιλαίτης, Α. Μοναρχίδης, Μ. Μπαλαμπάνος. — Πόρου Ν. Κ. Γάικας, Πανταλῆς Εὐσταθίου. — Χίω Α. Κοντισταύλος, Θ. Ἀμνός. — Σύρας Α. Πρίντζης, Γ. — Ἐρμούπολεως Ιωάννης Πιερίδης, Ἀργυρὸς Α. Ταρπεχῆς. — Τήνου Ε. Εἰνός, Ιω. Δισκούρη. — Μυκόνου Γ. Δ. Κριζῆς, Γ. Κανισκᾶς. — Νάξου Ν. Κάκος, Ι. Δ. Δαστὶς Βουγουφῶ, Β. Ἀναπλιώτης. — Σίφνου Τζαννῆς Ι. Καμπάνης. — Σερίφου Ιωάν. Παπαδόπουλος. — Κίεως Σ. Πάγκαλος. — Σκοπέλου Γ. Γεωργάρας. — Σκύρου Ιωάννης Ἀλδονίτης. — Πάρου, Ἀντιπάρου Φ. Κρίσπος Μπαῖρας, Δ. Ντελαγραμμάτης. — Σκιάθου Α. Μπουναῖς. — Θεσσαλίας Α. Οἰκονομίδης, Γ. Δ. Σαμπαρέας, Μ. Γρίζας. — Ἐμπλακίων Π. Παπατζῶν, Α. Κομνηνός. — Σπάρτης Α. Μυρομυχάλης, Ιω. Μαυρομυχάλης, Στ. Χρηστάς, Βασίλειος, Μιχάλης, Π. Σταῦρος, Η. Κατσάκης, Πούλος Σταυρόπουλος, Μιχάλης, Κονταλάκης, Γρίγοριος Φαρακῆς, Β. Αιγόμενος, Ν. Τσαλαφατίνος, Δ. Τζ. Γρηγοράκης, Δ. Μιχαλαράκης, Πασχάλης Νηρακαράκης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Σούτσος

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἰδρᾷ, τὴν 17 Σεπτεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Κουντουριώτης, Στ. Ν. Μπουντούρης, Νικόλαος Οἰκονόμος.

Αρ. 6. 1 Οκτωβρίου 1832.

ΕΤΟΥΣ Α.

ΣΑΒΒΑΤΟ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία, Φεύγας 36.

Εξαμηνιαία. . . 18.

Τριμηνιαία. . . 9.

Αι συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 620.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Εγκύκλιος. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΚΠ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἐπικρατείαν Διοικήτας καὶ Γεποτηρητάς.

Περικλείονται ἀντίτυπα τοῦ ὑπ' Αρ. 84 διατάγματος τῆς Διοικήσεως, κανονίζοντος τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν σχολείων.

Τὴν ἀκριβῆ τῶν διαταττομένων ἐκπλήρωσιν ἀνατιθέμενη ἡ Γραμματεία αὕτη εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ἡλὸν καὶ τὴν φιλοκαλίαν σας, δὲν ἀμφισβᾷ, Κύριοι, ὅτι συνεννοούμενοι μὲ τὰς κατὰ τόπον δημογεροντίας, καὶ ἐνεργούντες τὴν διὰ ψηφοφορίας ἐκλογὴν τῶν ἐφόρων τούτων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ὑπ' Αρ. 50 διατάγματος τῆς Διοικήσεως, ὅπου ἡ ἐκλογὴ αὕτη δὲν ἐνεργήθη εἰσέτι, θέλετε ἐφοδιάσαι αὐτοὺς μὲ τὰς παρούσας ὁδηγίας, ἐπαγρυπνούντες ἐκαστοτε περὶ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτελεσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Αρ. 84.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ὁφείλουσα, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ 2 ἁρθροῦ τοῦ ὑπ' Αρ. 50 διατάγματος, νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Λαβοῦσα ὑπ' ὅψιν καὶ τὸ ὑπ' Αρ. 735 διάταγμα τῆς παρελθούσης Κυβερνήσεως περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

ΔΙΑΤΑΓΤΕΙ.

Α'. Οἱ ἔφοροι τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων, ὀφείλοντες νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν διατήρησιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν, θέλουν ἀναφέρεσθαι πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν δι' ὅσα κρίνουν ἰκανὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Β'. Θέλουν σημειῶν εἰς χωριστὸν βιβλίον, ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτῶν καὶ ἐπικυρωμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Διοικητοῦ ἢ τῆς Δημογεροντίας, ὅλα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ ὕλικόν τῶν σχολείων μέρος, καὶ τὰς ἐκαστοτε γινομένης χορηγίας καὶ προσφορᾶς εἴτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε παρὰ τῶν πολιτῶν, φροντίζοντες ἰδιαίτερος περὶ τῶν βιβλίων, ὥστε, σφραγιζόμενα νὰ μένωσιν ἀναπόσπαστα, χρησιμεύοντα πρὸς μὲνην τῶν διδασκτικῶν καὶ μαθητῶν τὴν χρῆσιν παραδίδοντες δ' ἐξ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὕλικῶν βιβλημάτων εἰς τὸν διδασκτικόν, ὅσα ἤθελον εἶναι χρήσιμα ἐκαστοτε εἰς τὰς ἐργασίας του, θέλουν λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐνδεικτικὸν τῆς παραλαβῆς.

Γ'. Θέλουν ἐπιστατῆ εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν διὰ τὰ σχο-

λεῖα προσδιωρισμένων ἐπιτοπίων πόρων καὶ τῶν παρὰ διαφορῶν ἄλλων συμπολιτῶν καὶ ξένων γινομένων χρηματικῶν προσφορῶν, καὶ δίδοντες ἐνδεικτικὰ πρὸς αὐτοὺς τῆς παραλαβῆς θέλουν εἰδοποιεῖ ἐγκαίρως τὴν Γραμματείαν, φυλάττοντες ἀκριβῆ περὶ πάντων λογαριασμῶν.

Δ'. Κατὰ τριμηνίαν θέλουν διευθύνει πρὸς τὴν Γραμματείαν τὸν ὀνομαστικὸν καταλογὸν τῶν μαθητῶν, καὶ τὸν τῆς λοιπῆς τῶν σχολείων καταστάσεως ἑλεγχον, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς πληρωμῆς τῶν διδασκτικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀναπνεύστων μικρῶν ἐξόδων τῶν σχολείων.

Ε'. Δὲν θέλουν ἐπιχειρεῖσθαι κἄμμίαν ἐπισκευὴν, οἰκοδομήν ἢ μεταρρύθμισιν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων, πρὶν λάβουν τὴν ἄδειαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναφερόμενοι πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς Γραμματείας, συνειδότος καὶ τοῦ κατὰ τόπον Διοικητοῦ.

Σ'. Ἐκαστος τῶν ἐφόρων, ὁ λαχὼν κατὰ κλῆρον, λαμβάνει ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἐκ τοῦ ἐγγυτέρω ἐπιστατίαν τοῦ σχολείου καθ' ἐβδομάδα.

Ζ'. Εἰς τὰς δημοσίους ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὰς ἐποχὰς θέλουν προσδιορίζει ἐν καιρῷ συνεννοούμενοι μετὰ τῶν διδασκτικῶν, θέλουν παρευρίσκεσθαι ὅλοι οἱ ἔφοροι προσκαλοῦντες καὶ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, καὶ διευθύνοντες μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν Γραμματείαν τὸν κατάλογον τῶν εὐδοκίμησάντων μαθητῶν.

Η'. Θέλουν φροντίζει, κατὰ πρότασιν τῶν διδασκτικῶν, νὰ συντάττεται ἐν καιρῷ το προσδιορίζον τὰς ὥρας τῆς παραδόσεως, τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων, τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, τὸν καιρὸν καὶ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, καὶ τὰ λοιπὰ χρῆματα τῶν διδασκτικῶν καὶ μαθητευομένων ἰδιαίτερον πρόγραμμα, καὶ θέλουν ἐπαγρυπνεῖ περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτελεσιν αὐτῶν.

Θ'. Θέλουν προβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, συνεννοούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν προκριτοδημογερόντων, ἐπιτοπίους πόρους εἰς συντήρησιν καὶ βελτίωσιν τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Ι'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήῃ το παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1832.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ:

Α. ΖΑΗΜΗΣ.

Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστ. καὶ τῆς Δημοσίου

Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS